

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/44/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014200162
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200162.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: R. (predtým Patryk Zabawa - ARTIMA, naposledy s miestom podnikania vo Svidníku, Centrálna č. 632/7, IČO: 46 022 546), právne zastúpeným: JUDr. Dušanom Remetom, advokátom so sídlom v Prešove, Masarykova č. 2, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej z 18. decembra 2013, číslo: 46784-2/2013-BA, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 09. júna 2015, č. k. 15Scud/7/2014-38, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 9. júna 2015, č. k. 15Scud/7/2014-38, z r u š u j e .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 9. júna 2015, č. k. 15Scud/7/2014-38 postupom podľa § 92 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) pripustil vstup N. do konania na strane žalobcu.

II.

Proti uzneseniu krajského súdu podala žalovaná odvolanie. Vyjadrila nesúhlas s pripustením vstupu N. D. do konania na strane žalobcu. Uviedla, že krajským súdom na danú vec aplikované ustanovenie § 92 ods. 1 OSP sa používa len v sporovom konaní, pričom v tomto prípade ide o konanie nesporové, v rámci ktorého sa rozhodovalo o zániku sociálneho poistenia. Poukázala na to, že N. D. bol účastníkom správneho konania a taktiež ako zamestnanec mal právo podať žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 18. decembra 2013, číslo: 46784-2/2013-BA. Pokiaľ N. D. toto svoje právo neuplatnil, žalovaná zastáva názor, že nebol dotknutý na svojich subjektívnych právach, keď tieto formou žaloby pred súdom nehájil.

Záverom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

III.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že názor žalovanej nemá oporu v zákone a je v priamom rozpore s § 246c ods. 1 OSP, ktorý výslovne hovorí o tom, že pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti OSP sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti OSP, pričom ustanovenie § 92 je zaradené v tretej časti. Zároveň s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/92/1997 dodal, že žalovaná nebola oprávnená na podanie opravného prostriedku proti uzneseniu o pripustení vstupu účastníka do konania podľa § 92 ods. 1 OSP, nakoľko predmetné uznesenie sa nedotýka jej právneho postavenia a nedochádza ním k porušeniu ani ohrozeniu jej práv a oprávnených záujmov. Záverom navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“ a § 10 ods. 2 OSP) preskúmal uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovanej (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP), bez pojednávania v súlade s § 492 ods. 2 SSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovanej, najvyšší súd zistil, že žalobca sa na základe podanej žaloby domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 18. decembra 2013, číslo: 46784-2/2013-BA, ktorým táto odvolanie zamestnanca a zamestnávateľa zamietla a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov z 09. augusta 2013, číslo 22835-8/2013-PO potvrdila. Predmetným prvostupňovým rozhodnutím Sociálna poisťovňa, pobočka Prešov rozhodla, že pánovi N. D., nar. X. júna XXXX., nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi zamestnávateľa Patryk Zabawa - ARTIMA, naposledy s miestom podnikania vo Svidníku, Centrálna č. 632/7, IČO: 46 022 546, od 1. júla 2011 do 31. mája 2013 podľa slovenskej legislatívy.

Z obsahu súdneho spisu ďalej vyplýva, že krajský súd uznesením z 5. decembra 2014, č. k. 15Scud/7/2014-17 podľa § 250 ods. 1 OSP pribral do konania N. D. - účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správnych rozhodnutí dotknuté. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 31. decembra 2014.

Následne v priebehu konania krajský súd uznesením z 9. júna 2015, č. k. 15Scud/7/2014-38 pripustil vstup N. D., bytom t. č. T. do konania na strane žalobcu.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav;

Pokiaľ krajský súd pripustil vstup osoby N. D. do konania na strane žalobcu podľa tretej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 92 ods. 1 OSP), nepostupoval v súlade so zákonom, pretože v správnom súdnictve je vylúčené rozhodovanie podľa § 92 ods. 1 OSP, keďže druhá hlava piatej časti Občianskeho súdneho poriadku obsahuje osobitné ustanovenia o účastníctve (§ 250 OSP). V správnom súdnictve vo všeobecnosti status účastníka bol daný podľa druhej definície účastníkov konania, a teda

účastníkom v správnom súdnictve bol ten, ktorého za účastníka zákon označil. Z povahy veci v danom prípade bolo preto vylúčené prístupenie osoby do konania či už na strane žalobcu, alebo na strane žalovaného podľa § 92 ods. 1 OSP. Správny súd rozhodujúci podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku z uvedených dôvodov nemal zákonné zmocnenie na rozhodovanie podľa § 92 ods. 1 OSP.

Zároveň najvyšší súd je povinný vytknúť krajskému súdu, že v čase kedy rozhodoval o pripustení vstupu N. D. do konania na strane žalobcu podľa § 92 ods. 1 OSP, bol v tom čase N. D. už právoplatným uznesením z 5. decembra 2014, č. k. 15Scud/7/2014-17 pribratý do konania podľa § 250 ods. 1 OSP.

V súvislosti s tvrdením žalobcu o nemožnosti podania odvolania žalovanou, najvyšší súd zastáva práve opačný názor, a teda že žalovaná bola oprávnenou osobou na podanie odvolania proti uzneseniu, ktorým súd vyhovel návrhu žalobcu na prístupenie ďalšieho účastníka do konania (N. D.) na strane žalobcu. O to viac uvedené platí v danom prípade, keď podmienky na vydanie uznesenia podľa § 92 ods. 1 OSP v tomto druhu súdneho konania splnené neboli, a to z dôvodov už vyššie uvedených. Pre úplnosť je nutné dodať, že okolnosť, že Sociálna poisťovňa, ústredie sa svojmu procesnému postaveniu ako žalovanej nemôže brániť, sa premieta iba do záveru, že podmienkou prístupu do konania nie je jej súhlas. Avšak možnosť napadnúť odvolaním uznesenie, ktorým súd na návrh žalobcu pripustil vstup do konania na strane žalobcu, nie je tým dotknutá (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 27. apríla 2000, sp. zn. 20 Cdo 511/2000, alebo uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 29. mája 2001, sp. zn. 29 Odo 232/2001).

Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. mája 1998, sp. zn. 3Cdo/92/1997, na ktorý sa žalobca vo vyjadrení odvolával, nevyplýva, že by žalovaná v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 7Sžo/44/2015 nebola oprávnená podať odvolanie. Uvedený rozsudok vychádza zo skutkovo odlišnej situácie, keď návrh v zmysle § 92 ods. 1 OSP podala žalovaná, krajský súd zmenil uznesenie okresného súdu tak, že jej návrh zamietol a dovolací súd žalovanou podané dovolanie zamietol. Zároveň dodal, že z dispozičnej zásady ovládajúcej začatie sporového konania vyplýva, že prístupenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného môže navrhnúť len žalobca, a teda v tomto kontexte platí, že ani pôvodný žalovaný, ani ten, koho prístupenie na strane žalovaného bolo pripustené, právo podať odvolanie nemajú, lebo pôvodného žalovaného sa rozhodnutie o prístupení ďalšieho účastníka na jeho strane netýka a žiadnemu z týchto účastníkov nebola výrokom rozhodnutia spôsobená ujma na jeho právach.

Rovnako najvyšší súd považuje za potrebné ešte zdôrazniť, že v prípade, ak by všeobecne platilo, tak ako tvrdí žalobca, že žalovaný nemá právo podať odvolanie proti uzneseniu o pripustení vstupu ďalšieho účastníka na strane žalobcu do konania, tak v takom prípade by takáto skutočnosť bola súčasťou ustanovenia § 202 ods. 3 OSP upravujúceho výpočet prípadov, v ktorých nie je prípustné podať odvolanie, obdobne ako v prípade uznesenia, ktorým bol na konanie pribratý ďalší účastník podľa § 94 ods. 2 OSP (§ 202 ods. 3 písm. b/ OSP).

Najvyšší súd z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil podľa § 492 ods. 2 SSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a v spojení § 246c ods. 1 a s § 221 ods. 1 písm. h/ OSP.

V ďalšom konaní krajský súd rozhodne o návrhu prednesenom právnym zástupcom žalobcu na nariadenom pojednávaní dňa 21. januára 2015 na vstup N. D. na žalujúcej strane v naznačenom smere, ďalej s ním bude konať ako s pribratým účastníkom v zmysle právoplatného uznesenia z 5. decembra 2014, č. k. 15Scud/7/2014-17, a v rozsahu žalobných námietok vec riadne prejedná a vo veci samej rozhodne.

Najvyšší súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, pretože tu nešlo o konečné rozhodnutie.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.